

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๔/๒๕๖๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๗/๒๕๖๖

วันที่ ๒๓ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { หม่อมหลวงจันทร์ศิริ วิไลวงศ์ ผู้ร้อง
ศาลฎีกา ผู้ถูกร้อง

เรื่อง หม่อมหลวงจันทร์ศิริ วิไลวงศ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า หม่อมหลวงจันทร์ศิริ วิไลวงศ์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นโจทก์ ยื่นฟ้องการทอ้งเที่ยวแห่งประเทศไทย กับพวก รวม ๓ คน เป็นจำเลย ต่อศาลแรงงานกลาง กรณีผิดสัญญาจ้าง ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๖๖/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๓๙๘/๒๕๕๗ ศาลแรงงานกลางพิพากษา ยกฟ้อง ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิพากษายืน ผู้ร้องยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกา ต่อศาลฎีกา (ผู้ถูกร้อง) แต่ผู้ถูกร้องมีคำสั่งที่ ครพ.ร. ๖๑๒๙/๒๕๖๒ ไม่อนุญาต ยกคำร้องขออนุญาตฎีกา และไม่รับฎีกาของผู้ร้อง เนื่องจากฎีกาของผู้ร้องไม่เป็นปัญหาสำคัญที่ผู้ถูกร้องควรวินิจฉัยตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยการขออนุญาตฎีกาในคดีแพ่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและ วิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๗/๑ วรรคหนึ่ง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วย กฎหมาย เนื่องจากในขณะที่ผู้ร้องยื่นฟ้องคดีต่อศาลแรงงานกลาง การฎีกายังอยู่ในระบบสิทธิในการฎีกา

มิใช่ระบบอนุญาตให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ออกมาใช้บังคับในภายหลัง ผู้ร้องมีสิทธิฎีกา บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ผู้ถูกร้องใช้บังคับแก่คดี ในการมีคำสั่งดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อประธานศาลฎีกาขอให้ส่งคำร้อง ให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ซึ่งประธานศาลฎีกาเห็นว่า กรณีเป็น การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการฎีกาของผู้ร้องขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ผู้ร้อง ต้องโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ประกอบกับคดีของผู้ร้องถึงที่สุดไปแล้ว ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ที่ประธานศาลฎีกาจะดำเนินการได้ ผู้ร้องโต้แย้งว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ มีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของคู่ความ ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล อันเป็นบทบัญญัติเฉพาะ ไม่อยู่ในบังคับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อผู้ถูกร้องไม่ส่งคำร้องของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ เป็นเหตุให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ดังนี้

๑. รับคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาและวินิจฉัย
๒. ให้ศึกษาที่มาของเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒
๓. ให้บทบัญญัติใด ๆ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ เป็นอันใช้บังคับมิได้
๔. ให้การกระทำของผู้ถูกร้องในการมีคำสั่งไม่รับฎีกาของผู้ร้องเป็นอันใช้บังคับมิได้ และผู้ถูกร้อง ต้องพิจารณาพิพากษาคดีแรงงานของผู้ร้อง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วย มาตรา ๕ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็น เช่นว่านั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้แต่ให้รอ

การพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ที่ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ จะต้องเป็นบุคคล คณะบุคคล หรือองค์กรตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายอื่น” วรรคสอง บัญญัติว่า “การขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ ให้กระทำเป็นคำร้องตามแบบที่กำหนดในข้อกำหนดของศาล เว้นแต่การขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จัดทำเป็นหนังสือขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัย ... (๒) ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง หรือศาลทหาร ขอให้ศาลพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย ...” วรรคสาม บัญญัติว่า “การดำเนินการตาม (๒) ให้ส่งความเห็นหรือคำโต้แย้งของคู่ความพร้อมด้วยเหตุผลไปยังสำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานศาลปกครอง หรือกรมพระธรรมนูญ แล้วแต่กรณี เพื่อส่งให้ศาลพิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบเป็นกรณีที่มีผู้ร้องประสงค์ยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ จะต้องเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๑ บัญญัติ กล่าวคือ จะต้องเป็นกรณีที่มีคดีเกิดขึ้นในศาล ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในศาลยุติธรรม ศาลปกครอง หรือศาลทหาร และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลนั้น ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความในคดีนั้นโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น โดยให้ศาลส่งความเห็นหรือคำโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลดังกล่าวผ่านทางสำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานศาลปกครอง หรือกรมพระธรรมนูญ แล้วแต่กรณี เพื่อส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีนี้ศาลที่ส่งความเห็นไปให้ศาลรัฐธรรมนูญยังสามารถพิจารณาคดีต่อไปได้ แต่ต้องให้รอการพิพากษาคดีไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ จึงเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ กำหนดให้เฉพาะองค์กรศาลเท่านั้นเป็นผู้มีสิทธิยื่นคำร้อง มิได้ให้สิทธิผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรง ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้

ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าตนอาจได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกร้องที่ไม่ส่งคำร้องของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย นั้น กรณีเป็นการยื่นคำร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๑๓ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้บุคคลที่จะยื่นคำร้องได้ต้องเป็นผู้ถูกละเมิดสิทธิ หรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจ หลีกเลี้ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน เสียก่อน และวรรคสาม บัญญัติในกรณีถ้าศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสาร ประกอบไม่ปรากฏว่าผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ประกอบกับกรณีเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

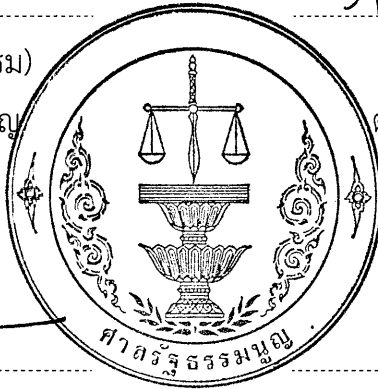
(คำสั่งที่ ๓๔/๒๕๖๖)

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปิยญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ